

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ

<i>N.</i>	<i>ego</i>	<i>tu</i>	--
<i>G.</i>	<i>mei</i>	<i>tui</i>	<i>sui</i>
<i>D.</i>	<i>mihi</i>	<i>tibi</i>	<i>sibi</i>
<i>Acc</i>	<i>me</i>	<i>te</i>	<i>se</i>
<i>V.</i>	--	--	--
<i>Abl</i>	<i>a me</i>	<i>a te</i>	<i>a se</i>
<i>N.</i>	<i>nos</i>	<i>vos</i>	--
<i>G.</i>	<i>nostri, nostrum¹</i>	<i>vestri, vestrum</i>	<i>sui</i>
<i>D.</i>	<i>nobis</i>	<i>vobis</i>	<i>sibi</i>
<i>Acc .</i>	<i>nos</i>	<i>vos</i>	<i>se</i>
<i>V.</i>	--	--	--
<i>Abl.</i>	<i>a nobis</i>	<i>a vobis</i>	<i>a se</i>

Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ *ille,-a,-ud* (δεικτική)

<i>N.</i>	<i>ille²</i>	<i>illa</i>	<i>illud</i>	<i>illi</i>	<i>illae</i>	<i>illa</i>
<i>G.</i>	<i>illius</i>	<i>illius</i>	<i>illius</i>	<i>illorum</i>	<i>illarum</i>	<i>illorum</i>
<i>D.</i>	<i>illi</i>	<i>illi</i>	<i>illi</i>	<i>illis</i>	<i>illis</i>	<i>illis</i>
<i>Acc .</i>	<i>illum</i>	<i>illam</i>	<i>illud</i>	<i>illos</i>	<i>illas</i>	<i>illa</i>
<i>V.</i>	--	--	--	--	--	--
<i>Abl.</i>	<i>illo</i>	<i>illa</i>	<i>illo</i>	<i>illis</i>	<i>illis</i>	<i>illis</i>

¹ Οι τύποι σε -i χρησιμοποιούνται όταν έχουμε γενική αντικειμενική ή κτητική και οι τύποι σε -um όταν έχουμε γενική διαιρετική
² Η αντωνυμία ille είναι δεικτική και δηλώνει πρόσωπο ή πράγμα απομακρυσμένο (εκείνος # ούτος)